

VIŠI PRIVREDNI SUD U BANJALUCI

Broj: 57 0 St 077918 10 Pž

Dana, 10.01.2011. godine

Viši privredni sud u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to: Gajić Bogdana, kao predsjednika vijeća, Turkeš Drage i Skoko Branke, kao članova vijeća, u stečajnom postupku protiv stečajnog dužnikom „M.“ AD B., odlučujući o žalbi stečajnog povjerioca M. J. iz B., zastupane po punomoćniku T. D., advokatu iz B., protiv raspravnog rješenja Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 St 077918 10 St od 30.11.2010. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.01.2011. godine donio je

R J E Š E N J E

Žalba stečajnog povjerioca M. J. protiv raspravnog rješenja Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 St 077918 10 St, donesenog na nastavku ispitnog i izvještajnog ročišta od 30.11.2010. godine, kojim je odbijen prijedlog tog povjerioca za smjenu, odnosno angažovanje drugog stečajnog upravnika, se odbacuje kao nedozvoljena.

O b r a z l o ž e n j e

Raspravnim rješenjem prvostepenog suda, donesenim na nastavku izvještajnog i raspravnog ročišta od 30.10.2010. godine, u stečjanom postupku koji se vodi kod tog suda pod brojem 57 0 St 077918 10 St nad stečajnim dužnikom „M.“ AD B., odbijen je prijedlog stečajnog povjerioca M. J. za smjenu stečajnog upravnika T. L., odnosno angažovanje drugog stečajnog upravnika.

Blagovremeno izjavljenom žalbom stečajni povjerilac pobija navedeno rješenje iz svih žalbenih razloga predviđenih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 i 49/09 – u daljem tekstu: ZPP), s prijedlogom da se pobijano rješenje preinaci ili da se isto rješenje ukine i prvostepeni sud obaveže da otkloni nedostatke.

Stečajni upravnik u odgovoru na žalbu predlaže da se žalba odbije kao neosnovana.

Žalba je nedozvoljena.

Prema stanju spisa, nad stečajnim dužnikom otvoren je stečajni postupak rješenjem prvostepenog suda broj 57 0 St 077918 10 St od 12.07.2010. godine, a tim rješenjem, pored ostalog, u tački 2. izreke imenovan je stečajni upravnik T. L. iz Banjaluke. Dana 30.11.2010. godine održan je nastavak ispitnog i izvještajnog ročišta, na kojem su ispitana potraživanja razlučnih povjerilaca, radnika u okviru višeg isplatnog reda i povjerilaca u okviru opštег isplatnog reda, te je stečajni upravnik iznio utvrđeno stanje i izjasnio se o prijavljenim potraživanjima. Punomoćnik stečajnog povjerioca M. J. je na istom ročištu osporio izvještaj stečajnog upravnika, navodeći da ne sadrži podatke koji bi omogućavali njegovu ocjenu i da postoje nedostaci u radu stečajnog upravnika, pa je zbog toga, kao i radi sprečavanja veće

štete po stečajnu masu, pozivajući se na član 31. Zakona o stečajnom postupku - Prečišćeni tekst predložio da sud imenuje drugog stečajnog upravnika.

Imajući u vidu složenost postupka, obimnost materijala i druge građe u predmetnom stečajnom postupku, prvostepeni sud je ocijenio da je dosadašnji angažman stečajnog upravnika, kao i njegov angažman u prethodnom postupku, zadovoljavajući, zbog čega je donio pobijano raspravno rješenje, kojim je odbio prijedloge za angažovanje drugog stečajnog upravnika, dajući u izreci tog raspravnog rješenja pravnu pouku da žalbu mogu izjaviti članovi Skupštine povjerilaca, kao i stečajni upravnik, s tim da žalba ne zadržava izvršenje.

Isti stečajni povjerilac je odmah nakon toga, na istom ročištu, zahtijevao izuzeće stečajnog sudije, a taj prijedlog je odbijen rješenjem predsjednika prvostepenog suda broj 057-0-Su-10-001107 od 13.12.2010 godine.

Žalbenim navodima stečajni povjerilac osporava pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja navodeći i obrazlažući da stečajni upravnik za ispitno i izvještajno ročište, zakazano za 02.11.2010. godine i odgođeno za 30.11.2010. godine, nije kompletirao izvještaj, iako ga je radio šest mjeseci, s obzirom da izvještaj ponovo nije sadržavao potrebne elemente, pa je tražio da stečajni sudija smijeni stečajnog upravnika. Takođe navodi i detaljno obrazlaže da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, te da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, jer stečajni upravnik nije dostavio prijedlog za nastavak poslovanja stečajnog dužnika niti to navodi u izvještaju, a stečani dužnik je nastavio sa radom, da nije dostavio prijedlog za nastavak rada firmi kćerki, popis i procjenu imovine koja ulazi u stečajnu masu, kao ni popis angažovanih radnika, da se dostavljeni izvještaj ne razlikuje od ranijeg, te da je u ime povjerilaca istupao i isticao način prodaje stečajnog dužnika, iako o daljem toku postupka odlučuju povjeriocu. Tvrdi da je došlo i do povrede odredbi člana 2, 8, 123. i 126. ZPP.

Ispitujući prvostepeno rješenje u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, u smislu člana 221. ZPP, drugostepeni sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Prema članu 8. Zakona o stečajnom postupku – Prečišćeni tekst („Službeni glasnik RS“ broj 26/10), ukoliko tim zakonom nije drugačije predviđeno, u stečajnom postupku se shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe ZPP.

Članom 203. stav 1. ZPP propisano je da protiv presude donesene u prvom stepenu stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 30 dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od 15 dana od dana donošenja, odnosno dostavljanja prepisa presude, dok je u članu 433.e u privrednim sporovima predviđen rok za izjavljivanje žalbe od 15 dana. Prema članu 233. istog zakona, protiv rješenja prvostepenog suda dozvoljena je žalba, ako u tom zakonu nije određeno da žalba nije dozvoljena (stav 1), a ako taj zakon izričito određuje da posebna žalba nije dozvoljena, rješenje prvostepenog suda može se pobijati samo u žalbi protiv konačne odluke (stav 2).

Dakle, u parničnom postupku žalba je redovni pravni lijek koji ima osobine devolutivnog, suspenzivnog i dvostranog pravnog lijeka i uvijek je dozvoljena protiv prvostepene presude (osim protiv presude zbog propuštanja), kao i protiv rješenja prvostepenog suda, ako nije izričito isključena.

Međutim, Zakonom o stečajnom postupku - Prečišćeni tekst pravna sredstva su regulisana na restriktivniji način, jer je u članu 11, pored ostalog, propisano da je protiv odluka stečajnog suda dopuštena žalba u slučajevima predviđenim tim zakonom.

Budući da ni jednom odredbom Zakona o stečajnom postupku - Prečišćeni tekst nije propisano da stečajni povjerilac može izjaviti žalbu protiv rješenja kojim se odbija prijedlog stečajnog povjerioca za smjenu, odnosno angažovanje drugog stečajnog upravnika, takva žalba je nedozvoljena, tim više što se radi o procesnom odnosno raspravnom rješenju kojim se upravlja postupkom, a koje nije izrađeno niti dostavljeno u pismenoj formi.

Zbog navedenog prvostepeni sud je trebao, u skladu sa odredbama člana 213. ZPP, odbaciti predmetnu žalbu kao nedozvoljenu, a pošto takva odluka nije donesena, ovaj sud je dužan da žalbu odbaci iz istog razloga, na osnovu člana 224. tačka 1. istog zakona.

Ovakvim procesnim rješenjem stečajnom povjeriocu se ne uskraćuje mogućnost pobijanja odluka stečajnog suda na način, pod uslovima i u rokovima propisanim odredbama Zakona o stečajnom postupku – Prečišćeni tekst, što se odnosi i na odluke donesene na osnovu prijedloga, izvještaja i drugih akata stečajnog upravnika. Naime, ako je nezakonit rad ili propuštanje stečajnog upravnika imalo za posljedicu nepravilno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pogrešnu primjenu materijalnog prava ili povredu odredaba postupka, stečajni povjerilac može iz tih razloga pobijati odluku stečajnog suda, ukoliko je žalba protiv donesene odluke dopuštena.

U vezi sa zahtjevom stečajnog povjerioca za smjenu stečajnog upravnika, treba takođe imati u vidu da, prema članu 31. stav 1. Zakona o stečajnom postupku – Prečišćeni tekst, upravljanje imovinom i vršenje službe stečajnog upravnika podliježe pravnom nadzoru stečajnog sudije, koji može stečajnom upravniku odrediti novčanu kaznu u iznosu od 500,00 do 3.000,00 KM, ukoliko stečajni upravnik ne ispunjava svoje obaveze, a može ga smijeniti i imenovati drugog stečajnog upravnika, ako postoji važan razlog. Zakonom nije konkretnije regulisano o kojim važnim razlozima se radi, a donošenje takve odluke nije uslovljeno zahtjevom ili saglasnošću stečajnog povjerioca.

Pored toga, odredbama člana 32. stav 5. Zakona o stečajnom postupku– Prečišćeni tekst, propisano je da na prvoj Skupštini povjerilaca koja uslijedi nakon postavljanja stečajnog upravnika Skupština može izabrati drugog stečajnog upravnika, kome je potrebno postavljenje od strane stečajnog sudije, s tim što izbor drugog stečajnog upravnika može predložiti najmanje pet povjerilaca, koji zajedno predstavljaju najmanje petinu prijavljenih iznosa potraživanja.

Dakle, povjerioci samo do određene faze postupka i to u zakonom propisanom broju, uz propisani iznos prijavljenih potraživanja, mogu na način propisan navedenim zakonskim odredbama izabrati, odnosno predložiti postavljanje drugog stečajnog upravnika. Međutim, u konkretnom slučaju prijedlog za smjenu stečajnog upravnika postavljen je tek na nastavku ispitnog i izvještajnog ročišta od 30.11.2010. godine i to od strane samo jednog stečajnog povjerioca (M. J.), čije potraživanje, prema navodima u odgovoru na žalbu, iznosi svega 0,8% priznatih potraživanja.

Prema stanju spisa, predmetna žalba je dostavljena stečajnom upravniku, koji je dostavio odgovor na žalbu, ali ga prvostepeni sud u okviru svoje nadležnosti, nije dostavio žaliocu u skladu sa odredbama člana 214. ZPP. Međutim, predmetna žalba iz već navedenih

razloga nije dozvoljena, pa spis nije vraćen prvostepenom суду radi otklanjanja tog nedostatka, jer bi to zbog nedozvoljenosti žalbe bilo bespredmetno.

Na osnovu svega navedenog, primjenom člana 224. tačka 1, člana 235. tačka 1. i člana 236. ZPP, a u vezi sa članom 8. Zakona o stečajnom postupku - Prečišćeni tekst, doneseno je rješenje kao u izreci.

Predsjednik vijeća

Gajić Bogdan, s.r.